

ponameščen je v dvoranah VII. in VIII. in v dvorišči akademične palače. Kar znamenitost tega oddelka še posebno povzdiguje, je to, da so njegovi predmeti izkopani vsi na Hrvatskem kot v nekdanji rimljanski pokrajini Panoniji. Samih kamenov z napisi je kakih 200 komadov i. t. d. —

V V. oddelku hrani se in je videti kakih sto tisoč komadov starih največ rimskih denarjev, — zraven pa še jako znamenita zbirka iz kongiške dežele v Afriki, s katero je muzej v poslednjem času obogatil neki ondi bivajoči hrvatski rojak. Seveda je natančni popis pri tolikih neštevilnih predmetih in stvarih nemogoč, in bi moral imeti človek za ogledovanje ne ure, ampak cele tedne časa. Kar me je (menda v zadnji dvorani) še posebno zanimalo, bilo je nekoliko v neki omari s steklenimi vrati shranjene vojaške obleke, orožja in odlik (redov) slavnega vojskovodje, junaškega bana grofa Josipa Jelačić-a, in nekaj po sobi razobešenih madžarsko-puntarskih zastav, ki so jih l. 1848. in 1849. odvzeli hrabri hrvatski vojaki puntarskim madžarskim četam. Čul sem, da so Madžari, ki so bili prišli obiskat razstavo v Zagreb, obiskali tudi muzej. Rad bi bil videl njihove kisle obraze, — če ne tudi tihi srd, — ki jim je provzročevalo ogledovanje teh predmetov. Kaj pa da! spomin na Jelačić-a je oholim Madžarom še vedno hud trn v peti, ker on je bil s svojimi hrabrimi graničarji l. 1848. prvi stopil njihovemu puntarskemu veleizdajstvu nasproti. Vsak zvesti Avstrijan pa mora le iz dna duše in srca želeti, naj bi Bog obudil Avstriji še prav mnogo pogumnih, slavnemu Jelačiću enakih vojaških poveljnikov; — morebiti jih bo ona poprej potrebovala, kakor si kedo misliti zamore! —

V galeriji sva se bila sešla po naključji z gosp. Z., vinskim trgovcem iz K. pri Kamniku, s katerim sva bila l. 1881. skupaj v Rimu. Domenila sva se, da pojdeva opoldan obedovat v gostilno k „Mirnej kolibi“, kjer sva bila postrežena prav dobro in tudi ceno. Med obedom je nanesel pogovor tudi na „filoksero“ (trtno uš) in g. Z., ki je bil prišel tudi po vinski trgovini v Zagreb, mi je še le natančno dopovedal, kolike neizmerne škode je ta pravcata vinogradska pošast prouzročila že ubogim Hrvatom, in mnoge spravila malo da ne na beraško palico. Pač ubogi, pomilovanja vredni narod!

Ker mi je gosp. Z. pravil med obedom mej drugim tudi o lepoti zagrebskega centralnega pokopališča, in ker mi je bil popoldan nekako na razpolaganje, sklenil sem, napotiti se do njega v kljub temu, da je oddaljen skoraj uro hoda od mesta. Vreme je bilo rajsko, cesta lepa, tedaj za peš-hojo kakor nalašč. Pot moj peljal me je čez Jelačičev trg, mimo stolne cerkve in čez kapitol, kjer so poslopja kanonikov, semenišče (zvana Črna šola), frančiškanski samostan in cerkev. Poslednjo bi si bil mimogrede rad ogledal, a bila je zaprta. Posvečena je sv. Frančišku Asiskemu. Samostansko ustno izročilo baje pripoveduje, da je imenovani svetnik, potovaje iz Sirije v Italijo, en čas živil in deloval tudi v Zagrebu, postavil tam malo kapelico, na katere mestu sta se pozneje sezi-

dala cerkev in samostan (l. 1280). Kmalu naprej od samostana stoji k levi ob cesti krasno zgrajena nova ljudska šola za to okolico; še nekoliko naprej pa pelje stranski pot k levi do znane Sternove kožarne, za katero gre tudi iz naše dežele vsako leto od sile veliko čresla. (L. 1871. povabil nas je bil v Zagrebu zbrane jugoslovanske učitelje lastnik kožarne [tovarna za usnje], naj si jo ogledamo. Vse po njej se nam je bilo prijazno razkazalo, in nazadnje smo bili po ukazu lastnika še po šegi jugoslovanskega gostoljubja z raznimi pijačami, pivom in sadjem prav dobro pogosteni. Kaj tacega, se ve, se ne pozabi lahko.) Mesto razteza se pod imenom „Nova vas“ (nekdaj zvana „Lepa vas“) še zelo daleč; ob cesti stoje mej drugim še večja vojaška zgradba, dalje farna cerkev sv. Janeza Krstnika, še naprej mestna ubožnica; potem pa začnejo hiše počasi ponehavati. Odslej se prične cesta polagoma pospenjati navkreber, in kmalu se mi je jelo kazati na zračni višini ozidje centralnega pokopališča. Le grede dospel sem tudi tja.

(Dalje prihodnjič.)

Novice.

Dopisi.

Iz Zeleznikov, 15. aprila. (Raznoterosti.) Po besedah pratike nastopili smo sicer že 20. marcija „milo pomlad“, o kateri smo se v resnici tudi nadejali, da bo letos „zgodnja“; a, — motili smo se. Zlasti o jutrih in večerih jo dosedaj še le po imenu poznamo, pri tem, ko zimska obleka še vedno prav dobro služi Mrzli in neprijetni vetrovi zabranjujejo tudi razvitek vegetacije; — tolažimo se le z narodsko prislovico, ki pravi, da „aprila trava ne raste, ko bi jo s kleščami iz tal pulil, majnika pa sili iz zemlje, ko bi jo tudi s kladivom nazaj zabijal“. Upajmo torej na obljubo prislovično! — Nasledke hude in ostre zime pa čutimo pri nas zlasti v tem, da se nam je vgnjezdila v trg huda plućnica, ki je posebno sovražna bolj ostarelim ljudem, in jih je tudi mnogo že spravila v grob. Prizanaša pa bolezen tudi mladim ne. Zdravniške pomoči torej zelo potrebujemo; kedaj pa nam pride, Bog zna!

Včeraj kmalu popoldan je pogorelo v sosednem Martini vrhu posestvo Venceljevo. Ker je pihala silna sapa, in so bila poslopja vsa krita s slamo, ljudje pa pri delu na polji, so bile hiša, hlev, šupa in oba kozolca hipoma v plamenu, tako da še živine niso mogli oteti. Zgorelo je petero goved, 12 ovac, poslom vsa obleka, dekli poleg tega še nad 50 gld. denarja, klaja, žito i. t. d. — Pa tudi gospodarjev oče, bolehn 80letni starček, ki je v kljub svoje bolehnosti hotel živino iz hlevov izgnati, se je tako opekel, da so ga morali takoj s sv. zakramenti prevideti, in je danes vsled opeklin že tudi umrl.

Danes dopoldan proti 11. uri pa je nek hišni posestnik iz Spod. Zeleznikov delal butarice vrhu „Snegovnika“. Ker je bilo mrzlo jutro, zakuril si je, pa preblizu lesovja. Huda burja zanesla je ogenj v občinski gozd „za Vrhom“, kjer je povzročil dosti veliko škodo. Tako nesreča res nikdar ne praznuje!

J. L.

Deželni zbor.

Včeraj sešel se je deželni zbor k nadaljevanju zasedanja, oziroma k šesti seji. — Deželni glavar Detela otvori sejo pozdravi gosp. poslance in predstavi zbornici voditelja c. kr. dež. vlade gosp. dvornega svetnika barona Heina in pozdrav-